

עמיתים יקרים שלום,

בעידודם הנמרץ של עמיתי וחבריי, לאחר שנים רבות של עשייה קלינית, אקדמית וציבורית החלטתי להגיש את מועמדותי לנשיאות האגודה הישראלית לאנדוקרינולוגיה. אני מכיר ומוקיר רבים מכם, ואתם מכירים אותי, אבל אכתוב בכל זאת מספר מילים על עצמי למי שלא מכיר.

סיימתי את לימודי הרפואה באוניברסיטה העברית, התמחיתי ברפואה פנימית ואנדוקרינולוגיה בבית"ח הדסה. הייתי ב-fellowship מחקרי בתחום התרפיה הגנטית באוניברסיטת San Diego במשך שנתיים. בעשרים ושתיים השנים האחרונות, אני משמש כרופא בכיר במחלקה לאנדוקרינולוגיה ובאגף הפנימי בבית"ח הדסה עין כרם ומכהן כמנהל יחידת הסוכרת בבית החולים. לאורך כל שנות הקריירה שלי אני משלב באופן מעשי עבודה קלינית ומחקר בסיסי. אני רואה בעיסוק ברפואה אקדמית שליחות וסבור ששילוב של קליניקה ומחקר מהווה חלק ממהות המקצוע וחשוב לעתידו.

אני מכהן כחבר ועד של האיגוד הישראלי לאנדוקרינולוגיה בארבע השנים האחרונות, חבר בוועדות רבות בבית החולים, באוניברסיטה העברית, בהר"י ובאקדמיה הישראלית ופעיל במסגרת המועצה הלאומית לסוכרת. עמדתי מספר שנים בראש הוועדה המייעצת של המועצה הלאומית לסוכרת לענייני הסל והייתי חבר בוועדה מטעם האיגוד. בזכות איחוד הכוחות ועבודה משותפת הגענו להישגים יפים בכל הקשור להכנסת תרופות וטכנולוגיות חדשות לטיפול בסוכרת בשנים האחרונות.

מבחינה אקדמית, פרסמתי מעל 80 מאמרים ופרקים בספרים ואף זכיתי בפרס לינדנר מטעם האגודה. אני מנהל מעבדה פעילה אשר הכשירה ועודנה מכשירה סטודנטים לתארים מתקדמים וכן רופאים שבוחרים לעסוק במחקר בסיסי.

מדוע אני מגיש את מועמדותי לנשיאות?

לצערי, מקצוע האנדוקרינולוגיה על כל גווניו לא זוכה למעמד הראוי לו בתוך מערכת הבריאות ובציבור, וזאת למרות מאמצים לא מעטים של כולנו.

נושא הסוכרת הינו תחום מרכזי בבריאות הציבור ובכוונתי לפעול לקידום נושאים חשובים בתחום זה בתאום עם המועצה הלאומית לסוכרת. הובלה שלנו כאיגוד בתחום זה תסייע הן לעולם הסוכרת והן למעמד המקצועי שלנו. במקביל חשוב יהיה להדגיש את המגוון הרחב של תחומי העיסוק של המקצוע ואת ייחודו וחשיבותו לבריאות הציבור. בכוונתי להקים ועדות מקצועיות בתחומים השונים של אנדוקרינולוגיה על מנת שיקבעו מה הדברים החשובים בכל תחום ויבנו תכנית פעולה כיצד להשיג מטרות אלה. הוועדות ישלבו רופאים מובילים צעירים וותיקים (גיל הינו ביטוי לניסיון ולא קבוצת סיכון) רופאים מהקהילה ומבתי החולים ואנשי מחקר ואקדמיה.

אני סבור שהחיבור בין בתי החולים לקהילה חשוב ביותר ומאמין שבחשיבה ועשייה משותפת ניתן יהיה להתמודד עם האתגרים שעומדים בפנינו והשינויים שידרשו כבר בעתיד הקרוב.

לבסוף, אני רואה חשיבות בגיוס של חוקרים צעירים מהאקדמיה לחברות ופעילות באיגוד. החיבור המיוחד בין קלינאים וחוקרים בסיסיים אפיין את האיגוד לאורך כל שנותיו וחשוב לפעול על מנת לחזקו. חיבור זה יתרום רבות להפריה הדדית ואסור לוותר על כך.

אני מאחל לכולנו מועדים לשמחה והרבה בריאות.

בתקווה לימים טובים,

גיל ליבוביץ